

D.

W | K 8°

541

541

Modlitwy

fa

Eschesziansku mlodosz.

Pschidawk

Etym knizkam:

Kak mlodzenz poudze po czistym
puczu?

wot

Ernsta Bohuwjera Jakuba,

duchomneho pschi mchakskej wosadzi w Budyšchini.

WVK 8° 547

Gjishezane pola R. B. Šiki w Budyšchini.

Paš, Bóh je moje sbožje; ja šo dowjerju a ne-
boju šo: pschetož Bóh, tón kneš je moja móž a mój
khyerlusch a je moje sbožje. Jes. 12, 2.

Na weczor, rano a pschipołnju chzu ja skoržicj
a skiwlicj, wón budže mój hlóš sluschecj Ps. 55, 18.

Kneže, ja woczakuju na tebe, ty kneže, mój Božo,
budžesch wusluschecj. Ps. 38. 16.

I. Wo nutyrnosz pschi modlenju.

Hdyž wy so modlicje k Bohu, nebórbotajecje jene wele, jako póhanjo cžinja: pschetož jim so sda, so budža wušłyscheni, hdyž wele słowow cžinja. Math. 6, 7.

Ach, Kneže, ty swjaty a prawy Božo, ty nimasch spodobanje na tymi, kiž so bes nutyrnoszje modla. Tež ja słaby a hrjeschny cžlowek sym so husto se swojim ertom k tebi pschibližowať a sym cje se swojimaš hubomaj cžesziť, ale moja wutroba bjesche dalofo wot tebe. Ach smjelny wótze! Wodaj mi s hnady tajku nerodnosz! Sahor pak moju wutrobu s horzej nutyrnoszju, so bych s bojoszju a s cžepotanjom psched twoje swjate woblecžo stupiť a tola tež krobłosz k modlenju mjeť. Nech twój swjaty duch sam we mni woła: „Abba, luby wótze!“ so bych to hnadne wušłyschenje namaťať, kiž je twój luby syn wschitkim slubiť, kiž we jeho meni nieschto prošycž budža. To daj, o Jesu! Hameň.

Kneže, lja wołam so k tebi, pokwataj se mni, pošłuchaj na mój łoš, hdyž so k tebi wołam.

(Př. 141, 1.) Nech šo tebi spodoba ta rycž mo-
jeho erta, a to rošryčjenje mojeje wutrobny psched
tobu, Kneže, moja skala a mój wumožniko. (Př.
19, 15.)

Črt wotewr k twemu křwalenju a k nutyrno-
szi wutrobu, šdjerž wjeru rosom pošyln ty, šo te-
be pošnacž šwuknemy. (Spjew. kn. 162, 2.)

II. Šwiate wótze našch.

Kneže, pošluchaj na moje šlowa, kedybui na
moju rycž. Šrošem tón hlósš mojeho wolanja,
mój kralo, a mój Božo, pschetož ja chzu šo psched
tobu modlicž. Př. 5, 2. 3.

Wótze našch, kiž šy we nebesach, šwecjene
bydž twoje meno, pschindž k nam twoje kralestwo,
twoja wola šo štaň kaž na nebju, tak tež na
šemi, našch wschjedny křlieb daj nam džensša,
a wodaj nam našche winy, jako my wodawamy
našchim winikam, a newedž nas do špytowanja,
ale wumož nas wot teho šteho. Pschetož twoje
je to kralestwo a ta móż a ta čzesž, hacž do
wjecznoszje. Šamen.

Kneže Božo Wótze, ty štworicjelo nebesow
a šemje, šmjel šo nad nami. Kneže, Božo Šsyno,
ty wumožniko teho šwjeta, šmjel šo nad nami.
Kneže, Božo šwjaty Ducho, ty trošchtarjo
wschitkich šrudnych, šmjel šo nad nami. — D, ty
wyšozn křwalena šwjata Trojiza, šmjel šo
nad nami a bydž nam hnadna. Wodaj nam wschitke
našche hrjechi, špuschčž nam wschje derje šašlužene
ščtrašy, daj nam šwój časny, šwój duchomny a
juni tež tón wječny mjer. Šamen

III. Modlitwa paczerskeho džjeszja po wobnowenju kschczenskeho sluba.

Luby Kneže Jesu! Tebi bydž džať sa wschitko, sčtož je twoja hnada hdy sa mne a nade mnu cžiniťa, sa wschitko, sčtož je twój duch we cžasu mojeho rošwucženja we mni stworit, wo sebie tež sa to, so by mi njetko mój kschczenski slub ponowicž dať. Tutón slub dyrbi wjecznie twerdy wobstacž. Pšchetož, hdže hewaf ja póndu, hacž k tebi? We službi rjecha a šwjeta bych sebi jenož lutu nusu a nemjer pšchihotowať a šo do strachoty wjeczneje žałoszje podať. Pšchi tebi šamym šym ja wjecznie derje sakhowanj a sbóžny. Ale ty snajesch moju nemóz; ja nejšym hišcže we pónacžu twojeje wučžby jara satoženy; twoje pucžje ja hišcže prawje newjem. Moje skazenje je wulke, a te spytowanja, s kotrymiž šym wobdaty, nejšu maťe. Bes tebe tehodla sbožomnje psches šwjat nepschiindu. Za pať šo spusčezam na tebe, kiž by me s twojej krowju wufupiť a mi hižom wulku šwjernosz wopokasať. Ty by tón dobry stutk we mni saporcžat; ty budžesch jón k twojej cžeszi we mni dokonecž a me psches twoju móg wobarnowacž k sbóžnoszi.

Wobtwerdž me pschezo wjazy we sbóžnych cžinjazej wjeri do šłowa wot twojeho kschiza. Dai, so bych tuto šłowo, jako móg božu, kiž sbóžnych cžini, šhonit, a psches njo tež šwjat a

wščitke wabenja k hrjechej pschewiny. A dyr-
bjak ja hdy tak saspeleny bycz, so bych wot
twojich dobrych puczow wotstupik, ach, dha mi
nedaj pokoj a sáhrodz mi mój pucz s czernemi,
so bych so saso wobrocizik k tebi.

Hdyž njehdje ja khodju po neprawym puczju,
dha wedz me, so saso so k prawemu wrócju!

Daj, so bych so w swojej khudobi stajnje
k tebi mjet a shonik, so je twoja mój we sła-
bnych mózna. Spožez mi psches hnadu twojeho
ducha, so bych we wschjem dobrym skutku pto-
niwy byt, so bych moje słowa a žiwjenje, kaž
sy wo mne derje saspuzik, k twojej czeszi słu-
žite. A hdyž ja swoj khod na semi dokonjam,
dha dai mi s hnady k tebi a k twojemu wjecz-
nemu wohladanju pschincz. Hameń.

Kneze, Božo Wotze, schtož ty stworik sy! Kneze
Božo Esyno, schtož ty s twojej krowju wumok sy!
Kneze, Božo swjaty Ducho, schtož ty psches słowo
a sakramenty wušwecizik sy! To ja tebi njetko,
dženš a kóždy čas do twojemu rukow poruczju.
O, ty swjata Trojiza! pschihotuj sebi moju duschu
tudy we tej czasnoszi, kaž so czi spodoba we tej
wjecznoszi! Hameń.

IV. Modlitwy k spowedzi a k bo- žemu blidu.

1. Sdychowanja predy spowedzje.

Mój Božo! Ja so hanibuju a so strachuju
swojej woczj horje k tebi posbjennycz, mej Božo;
dokelz nasehe pschestupenje je wysche naseheje hlowy

pschibywało, a nasche winy su wulke hacı do nebes. (Esr. 9, 6.) — Někłodž do suda se swojim wotroczkom, pschetož žadyn žiwy neje prawy psched tobu (Ps. 143, 2.) — Někpotaj swoje wobleczo psche demnu, a nesaštorcž we hnjewi swojeho wotrocžka, pschetož ty sy moja pomoz. (Ps. 27, 9.)

Ja chzu postanycž a k swojemu nanej hicž a k nemu rez: Wótze ja sym sħrjeschik w nebju a psched tobu. A nešsym dale hódny, so bych twój syn menowany był. (Luf. 15, 18. 19.) — Kneže, smjel so na demnu, wustrow moju duschu. (Ps. 41, 5.) — Wobrocž me, dha budu wobrocženy, pschetož ty, Kneže, sy mój Boh. Pschetož hdyž budu wobrocženy, budu ja posutu cžinicž. (Jer. 31, 18. 19.) Božo, bydž mi hřeschnikej hnadny. (Luf. 18, 13.)

Dha pschistupju tež njetko tu we mojej nusy k tebi, te kolena ja sħibuju a proschu hnadu šebi, ach wodaj wschitko, Kneže ty! sħtož ja sym moje žiwe dny cži napschecžiwu cžinił.

O Kneže Božo! wodaj mi dla twój'ho šwjat'ho mena a směj me derje na duschi, so budje wucžizena, so bych ja spokojom so dał a s wutrobu cje lubował jak tvoje šwjerne dječjo. Spjew. 217, 6. 7.

2. Spowedž.

Dostojny, luby kneže, ja proschu was, wy chzylu moju spowedž šlyšhecž, a mi moje hřechi wodacž, Bože dla.

O wschedomózny Božo, mitošžiwu Wótze, ja šhudy, hubeny, hřeschny cžlowek pošnaju so tebi wschitkich šwojich hřechow a šłošžow, s kotrymiž ja tebe hdy rošnjewał, a tvoju schtrasu cžasnje a wječnje sašlužil sym. Tych pak wschitkich je mi wutrobnje žel a šaju so jich jara a proschu tebe psches tvoju nedogruntowanu smjelnošž,

a psches to swjate, nesawinowate, hórke czerpenje a wumreczje twojeho lubeho syna, Jesom Khrysta, ty by chzyl mi hubenemu, hrieschnemu cžlowekej hnadny a smjelny bycz. (Za chzu s pomozu twojeho swjateho Ducha swoje hrieschne žiwjenje poljepschowacz a fromnischy bycz.) Hameñ.

3. Pschihotowanie k božemu blidu.

Wón je wopommenje scjinit swojich džiwow, tón hnadny a smjelny Knes. Ps. 111, 4.

Ach lubosny Kneže Jesušo, kajtu wulku dobrotu sy ty nam psches wustajenje twojeho swjateho wotkasanja wopokasať! Daj mi pósnač, so ja to sweczenje teho sameho jenož sa swonkomne žyrkwine waschnje dzeržecz nedyrbu; ale so sy we twojim swjatyjm wotkasanju wulke, bohate schazy twojeje luboszje potajene, a so je tu to najwetsche, cžohož ždyn cžlowek dželomny bycz móže, pschihotowane. Tón požohnowany felich, kiž so pschi twojim blidzi žohnuje, tón khljeb, kiž so tam łama, je dostatk cžjeta a krwje Khrystušoweje. Kneže Jesu! ty me pschi takim wužiwaniu jeno na swoju smercz a czerpenje dopomnicz nechasch, ty chzesch moju, droho wukupenu duschu tež woprawardzje se swojim cžjetom nasycicz a se swojej krwju napowicz. Ty chzesch mi wschitku tu hnadu a sbóžnosz sobudželicz, kotruž ty se swojim czerpenjom a wumrecjom žytemu swjetej warbowat sy. Moji hłod a moja lacžnosz po hnadzi a sbožu dyrbi

psches to spokojena bycz. S tym, so twoje
czjeło ijem a twoju krej piju, s tym dyrbu ja
s tobu, o Jesu, hacž najbliže spscheczeleny, hacž
najfruczišcho sjenoczeny, jedyn staw twojeho
czjeta, jedyn duch s tobu bycz. Za wostanu we
tebi a ty we mni. A laž mi tu wschitke moje
rjechi wodawasch, tak šlubisch mi tež hacž naj-
móznišcho wječzne žiwenje a sbóžne horjestacžje.
Ach! Daj wschak, so by moja wutroba wažnosž
tajkich krašnych darow sacžuta, je wyšoko wa-
žita, a s horžym požadanjom po nimi a s wjer-
jazym wešeljom nad nimi napelnena byta.

Spožcz mi, so by Bože wotkasanje k twer-
demu sjenoczjenju s tobu a k žiwemu šhonenju
teje mozy, kiž we twojim krejroslecju leži, šku-
žiko; daj, so byschtej psches njo moja k hora du-
scha a moje hrjeschne czjeło sahojenej bytej, a
so by šo we mojej wutrobi horža, dželawa lu-
bosž k tebi sahorita. Daj mi roššwjetlenej wo-
cži a wjerjazu wutrobu, so bych to bohate žoh-
nowanje twojeho wotkasanja žiwje sacžut a k mo-
jeje sbóžnosži wužiwał. Amen.

2.

Kneže, Jesušo Khrystušo, šwjerny pastyrje
a biskope mojeje duschje, kiž šy prajtk: Za šym
tón khlieb teho žiwenja, schluž wo temne ije,
tón nebudže hłodny, a schtuž do mne wjeri,
temu šo nidy picž nesechže. Za pschindu k tebi
a proschu cze ponižnje, ty chžyl me psches pra-

1 ***

wu wjeru k dostojnemu hoszej pschi twojej ne-
beskej hoszini s czinicz; ty chyzt me khudu wow-
cziczku na selenej luzy pasz a me k czerstwey wo-
dzi tego ziwjenja wesz, a mi kelich twojeje hnady
a luboszje pozne naljecz. Ach ty wjerny, skotki
nebeski khljebe, s budz we mni duchomny hłod
a swjatu lacznosz, so by moja duscha po tebi
sdychowata, jako jelen jachli po symnej wodzi.
Najpriodszy pak dai mi wjerne, wutrobne roš-
kacze mojich hrjehow, a woblecz me tu prawu
kwasnu draštu teje wjery, psches kotruž ja two-
ju swjatu saszubnu sapschimnu a dzeržu. Ach
Kneže, ja pschindu s wele rječami wobczježeny,
wsni je wotemne! Za pschindu jako neczisty,
wuredz me; jako slepy, rošswjecz me; jako
khudy, czin me na mojej duschi bohateho; jako
shubeny, pytaj me; jako satamany, czin me sbož-
neho. Ach Jesu, najlubschi nawoženja mojeje duschie,
poj ke mni, ja chzu tebe wesz do komory mojeje wu-
troby a so stobu swjerowacz. We tebi a s tobu
sienoczeny sym ja živy, prawy a sbožny. Ach mój
nebeski ljekarjo, ja pschinešu k tebi morwu duschu,
sezin ju žiwu; khoru duschu, sahoj ju; wutro-
bu, kotruž we sebi nima žanych wjernych dobrych
poczinkow, napeln ju s twojej hnadu, s twojim
duchom, s twojej luboszju, ponižnoszju a s czer-
pliwoszju. Ach ty skotki khljebe tego žiwjenja
nasycz me k wjecznemu žiwjenju, so bych ja do
wjecznoszje wjazy laczny a hłodny nebył. We
tebi mam ja wscheho dosz, ty sy mi wschitko.

Wostan wjecznje we mni, a nech ja wjecznje
we tebi wostanu, kaž ty prajit sy: Schtuž moje
czielo ije a pije moju krej, tón wostane we mni
a ja we nim a ja budu jeho na pošlenim
dnju sbudzić. Hameñ.

4. Pschi božim blidži.

Kneže, Jesu Khryscze, pohladaj na mne
s woczomaj twojeje smjelnoszje, a dai mi twoje
šwjate czielo a twoju drohu krej dostojnje wu-
žiwacž. Ja nimam žaneje dostojnoszje šam wot
šo, ja šym khudy hrjeschny cžlowek; ale
kneže, schenkuj ty mi twoju dostojnosž, tu praw-
dosž, kotruž ty mi dobył sy psches twoje czer-
penje a wumreczje, kotruž ty mi šobu pschinešt
sy we twojim horjestaczu, kotruž ty wschitkim
tym šlubit sy, kiž s wutrobu do tebe wjerja a
kotraž jenicžy psched Bohom płaczi. Tutu praw-
dosž sapschimnu tež ja njetko twerdzje we wjeri
a wobleku šo tu šamu jako rjanu draštu, kiž
moju duschu pyschi, a jako šuknju, kiž me žylje
pschitryje. Tuta twoja prawdosž, kneže Jesu,
budže ta kwapna drašta, we kotrejž ja k twojemu
hnadnemu blidu pschindu a tak budu ja psches
twoju dostojnosž k ijedži twojeho cziela a k piczu
twojeje krowje dostojny. Ach dai, šo by tuta
nebeska ijedž mi prawa ijedž teho žiwenjo była.
Pošylu psches tušamu moju štabu wjeru, šjednocž
šo snoweho s mojim duchom, dai mi nowu móž
k wjernemu duchomnemu žiwenju, kiž s Boha je,

so bych ja rostł a pschiberał we pobožnosći a tebi swjerny sawostał hač do mojeho sbóžneho skónčjenja. Hameń, o Kneže Jesu, Hameń.

5. Džakowanje po božej weczeri.

D ty pscheczelnny, wutrobnje lubowany Kneže Jesušo, ja džakuju šo tebi ša tu newureknenu hnadu, kotruž ty mi we twojim swjatyh wotkasanju wopokasał šy. Ty šy mi twoje czjeło ijesz a twoju krej picž dał. D luboš psche wschu mjeru! Ja wobšedžu njetko wschitke kubta teje sbóžnoszje, kotruž ty mi warbował šy. Ty šy mój a ja šym twój. Ja šym s tobu šjednoczeny kaž jena hałosa s winowym penkom. We tebi mam prawdosž a šylnosž. Mój šschczenski šlub je wobnoweny. Ty šy me wošwecził k tej wječnej sbóžnosći. Ja nebudu njetko wumrecž, ale budu žiwy. Tehodla šhwal teho Knesa, moja Duscha a šchtož wemni je, jeho šwjate meno. Šhwal teho Knesa, moja duscha a nešapomn jeho dobrotow. Kotryž tebi wschitke twoje hrjechi wodawa a šahoji wschitke twoje šhoroszje. Kotryž twoje žiwenje wot škaženja wumože, kotryž tebe kronuje s hnadu a se šmjelnosžju. Ach Kneže, nedaj mi twojich dobrotow ntdy šapomnicž. Bydl a džjetaj njetko we mni psches twoju hnadu, so bych ja wotemreł temu škemu a rostł we dobrym. Daj mi njetko we bójskej mozy twojeho šwjatka a žiwenja šhodzicž a we tej mozy twojeje šylnoszje wschitkich mojich

duchomnych nepscheczelow pschewinycz. Wobarnuj me jako twojeho wumozeneho, kiz je cze twoju krej koschtowat, so by me nich to s twojeje ruki wutorhnycz nemohk. Daj, so by moja wjera prawje dzjetawa byla we luboszi, a dai mi hnadu, so bych tebi swjerny byl hacz do mojeho s konczenja, so bych tu kronu teho ziwjenja dostal. Kneze Jesu, wuslysch moju prorstwu, da chzu ja twoje krasne meno khwalicz a czeszicz do wscheje wjecznoszje. Hamen.

V. Wschjedne wobnowenje fschczen- skeho sluba.

Kneze, tsieniczki Bozo, ja wobnowju njetk psched tobu ton slub mojeje swjateje fschczenizy. Ja so dzens a kozdy czas wotreknu czertej a wschitkim jeho skutkam a wschitkemu jeho waschnju, temu besboznemu stemu swjetej a mojemu hrjeschnemu czjetu a krwi. Ja so pak tebi podam, Bozo Wotze, Syno a swjaty Ducho, s czjetom a s duschu. Ja poruczju tebi moje a tych lubych mojich czasne a wjeczne sbozje. — Bozo Wotze! Ja podam so lubje twojemu wobstaranju, smjelnoszi, luboszi a swjernoszi. Kneze Jesu so! Moj sbozniko! Ja sakhowam so do twojeho sbozneho towarstwa, do twojeje sastuzby, prawdoszje, krwie, smerczje a ranow. Bozo swjaty Ducho! Ja podam so wschitkon a cziszje do twojeho wedzenja, pschewodzenja, swjetka, troshta a wobarnowanja.

Šijeniciki Božo! Tak sy ty mój a ja sym twój; ty sy mój Wótz, ja sym twoje dźjeczo; ty sy mój Knes, ja sym twoje dobyczje; ty sy mój Pastyr, ja sym twoja wowza. Ach dobrocziwy Božo! Kak možu ja so tebi dosz dźakowacz, so sy me khudeho, rjeschneho cźloweka tajseje wulkeje hnady dostojneho scžinił a me do tajkeho sbožneho towarstwa pschepadžit. Ach sdzerž me we tym samym hacž do mojeho sbožneho skonczjenja. Hameñ.

Čiesz bydž Bohu temu Wotzu, kiž nas stwo-
rił je! Čiesz bydž Bohu temu Ssynu, kiž nas
wumoł je! Čiesz bydž Bohu temu šwjatemu Du-
chu, kiž nas wušwecził je! Čiesz bydž tej wyšoko-
khwalenej šwjatej Trojizy wot njetk hacž do wječ-
noszje! Hameñ.

VI. Nanische modlitwy.

1.

We meni Boha Wótza, Ssyna a šwjateho
Ducha. Hameñ.

Ja so tebi dźakuju, mój nebeski Wotze,
psches Jesom Khrysta, twojeho syna, so sy
me tu nóz psche dewšitkej škodu a strachotu
šwarnowat. A proschu tebe, ty chžyl me tón
džen tež šwarnowacz psched hrjechami a wschit-
kim stym, so by so tebi wscho moje dźjeło a
žiwjenje spodobalo. Pschetož ja poruczu so, šwoje
cźjeło a duschu a wschitko do twojej rukow.
Twój šwjaty jandžel bydž so mnu, so by tón
sty nepscheczjel žaneje možy na mni nenamakał.
Hameñ.

Na to móže so spjewacj: Wótze nasch 2c. aby
Kšcheszjanska wjera.

Tón Knes požohnuj me a swarnuj me. Tón
Knes roššwjecj swoje wobleczo na mni a bydj
mi hnadny. Tón Knes posbjen swoje wobleczo
na mne a dai mi swój mjer! Hamen.

2.

Kneje, rano chyzł ty mój hłoš słyshecj, rano
chzu ja so k tebi hotowacj a na to kedz-
bowacj. Ps. 5, 4.

Milosziwy, hnadny Božo, Wótze wjecžneho
šwjetka, kotrehož dobrota kóžde ranje nowa je,
tebi bydj šwalba a česž, so šy me sandženu
nóz hnadnje wobarnowat a mi čiche spanje a
wotpeczink wobradžit. Dai mi njestk we twojej
hnadži a lubošzi wešelje stawacj a to lubošne
šwjetko teho dnja tebi k česži, mi k sbožu a
druhim k wužitku wužiwacj. Psche dewšitkim
roššwjetl me s tym wjecžnym šwjetkom, kotrež
je mój Knes Jesus Khrystus. Edjerž mi prawu,
sbožnych činjazu wjeru, pschisporej a wobtwerdž
we mni lubošž k tebi a poslušnosž pshecziwo
twojim šwjatym kasnjam. Swarnuj me džensa
psched wschitkim hrječom we słowach a we
skutkach, psched neposlušnosžu a neprawdosžu,
psched hanenjom a klecžom, psched necžistosžu a
nepotšwosžu a psche dewšchemi rješchnymi žado-
szemi. Wucž me činicj po twojej woli, twój
dobry duch wedž me po prawym pucžu. Dai so
mojemu djetku derje radžicj, a žohnuj me we
mojim powetanju. Wobradž mi moju wschjednu

potrebnoſz a nech ja wſchitke twoje dobroty
ſ dſakowanjom wuſiſtam. Djerž twoju rufu na
demnu, nech ſedſu aby ſtawam, nech ſhodſu
aby leſu. Sakhowaj me pſche dewſchitkej ſtra-
chotu a wumož me wot wſcheho ſteho na cſjeli
a na duſchi, na kublí a na cſeſzi. Žohnuj
mój wonſhod a mój nutſſhod wot njetk hačž do
wjecznoſzje, a wobradž mi napoſliedk ſbóžne
ſkoncženje, Jeſom Khrysta dla. Hameñ.

Ta hnada naſcheho Kneſa Jeſom Khrysta, a
ta luboſz Boža a tón doſtatk teho ſwjateho Du-
cha bydž a woſtañ ſo mna. Hameñ.

3.

Roſwucž me, Kneže, ſwój pucž, ſo bych ja
ſhodſit we twojej prawdži; ſakhowaj moju wu-
trobu pſchi tym jenym, ſo bych ſo twojeho mena
bojał. (Pſ. 86, 11.) — A tón Kneſ, naſch Bóh
bydž nam dobrocſiwny, a dai, ſo ſo derje radži
ſkutk naſcheju rukow pola naſ, haj, temu ſkutku
naſcheju rukow chžyl wón ſo dacž derje radžicž.
(Pſ. 90, 18.) O Kneže, pomhai njetk, o Kneže, dai
njetk ſo by ſo wſchitko derje radžilo. (Pſ. 118, 25.)

Kneže, ty chžyl dženſa wodžicž me po twojej
pſchikaſni, ſo bych ja mohł ſtajnje ſhodžicž w
twojej ſwjatej bojoſzi, ty ſam moja pomož ſy,
pſchi tebi ſym ſſhowany.

Moju duſchu, moje cſjelo, moju myſl a wu-
trobu, moju prózu a wſcho dſjelo, tebi njetko
porucju. Kneže Božo, ty ſy mój, wſmi me ho-
rje, ja ſym twój. Spjew. kn. 344, 5. 6.

S Jeſuſom ſapocjuu ja moje cſaſne dſjelo, a
proſchu, ſo by ſnim tež wſchitko ſwój kónž mjelo.

Mój Jezus dyrbi mi sam psched woczomaj stacj,
tež w mojej wutrobi sam lutki pschebywacj.
Spjew. kn. 546, 1.

Nech mi po twojej hnadzi so moje dźeło ra-
dži, so spoczatk derje pōndje, wscho k dobrem kon-
zu dōndje. Daj, Kneže k wschemu sbožje, bydž
wutroba dom boži, nech so twe słowo stane, hacž
duscha k nebju cjezne. Spjew. 352, 9. 10.

VII. Weczorne modlitwy.

1.

We meni Boha Wótza, Ssyna a swjateho
Ducha. Hameń.

Za so tebi dzakuju, mój nebeski Wótze,
psches Jesom Khrysta, twojeho lubeho syna, so
by me tón džen tak hnadnje s warnowat. A pro-
schu tebe, ty chžyt mi wodacž wschitke moje hrie-
chi, hdžež ja neprawje cžinik bym, a chžyt me
tu nóz tež tak hnadnje swarnowacž. Pschetož
ja porucžu so, swoje cžjeło a duschu a wschitko
do twojeju rukow. Twój swjaty jandžel bydž
so mnu, so by tón sty nepscheczjel žaneje mozy
na mni nenamakał. Hameń.

Na to može so spjewacž: Wótze nasch ic. aby
Kschesz ijanska wjera.

Mój stworicjelo, pschi mni stej,
Mój wumóžniko, cžin me frej,
Mój troschtarjo, bydž w wutrobi,
Zu napelnj s twojimi darami.
Tón Knes žohnuj a swarnuj me,
Tón Knes tež rošswjecž s hnadu me,

Tón Knes sbjen na mne woblecžo,
Daj mi swój mjer a sbožje wscho! Hamen.

2.

Wostań pola nas, dofelž so k wječoru pschi-
bližuje a džen je so nakilił. Luk. 24, 29.

Smjelny Božo a Wótze, kiž sy ty džen
a nóz stworil, swjetło a cziemnosz rosdzjelil, a
džen k dzjelu a nóz k wotpoczinkej wustajil, ja
khwalu a cžeszu tebe, so sy mi tón džen sbo-
žomnje dokonecz dał, a mi te wschelake wobcžež-
noszje tehošameho nosyecz dał. Ja dżakuju so
tebi s wutrobu sa wschitku dobrotu, kotruž sym
pschi tym s twojeje hnadneje ruki dostał. Ach,
Kneže! Ja nejnym dostojny wschitkeje twojeje
smjelnoszje, kotruž ty mi wschjednje wopokasu-
jesch. Tež sa wotwobrocjenje teho steho, kotrež
bydžische me tón džen setkacz mohło, praju ja
tebi winojty dżak; a proschu pschi tym pokor-
nje: wodaj mi wschitke moje hrjechi, kiž sym
dženša wobejšchoł s myšlemi, se słowami a se
skutkami. Ach, wele steho sym ja cžinił, wele do-
breho sym so wostajil. Ale bydž mi hnadny, mój
Božo, bydž mi hnadny! Daj mi twojeho swjateho
Ducha, so dženša wschitkim mojim rječam wote-
mru; a jutsje bohabejasnische, sweczische a prawis-
chi sašo stawam. Požohnuj mój wotpocžinł, so
by moja duscha we tebi wachowata a s tobu ry-
cžata, nech spju aby wotzuežu. Swarnuj me a
tych mojich psched nožnymi strachami, psched wohe-

njom a wodu, psched nadpadom stych cźlowekow, psched nahymy stroźelemi a cźeschkimi šonami. Dai mi pod tvojim sakhowanjom smjerom spacź; bydź ty moje pschikryczie. Wschaf šy ty tón israelski wajhtar, kiž ženje nespí a nedriema. Nech šo twoji šweczi jandželjo wokoto me ljechaju a me wobarnowaju. Ebudź me we prawym cźašu saso horje; a spožcź, šo bych s nowymi mozami wuhotowany we tvojim meni wešelje k swojemu dźjetu hieč mohł. A hdyž moja posleńa šchtunda pschindje, dha dai mi cziče wušnenje a sbóžny wotpoczińk we Jesusu Khrystu, mojim Knesu. Amen.

Tón mjer Boži, kiž wyschi je, hdyžli wschitkim rošom, wobarnuj moje czičto a moju dušchu we Khrystu k wječnemu žiwjenju. Amen.

3.

Echtuž pod pschikryczom teho najwyscheho šedzi a pod škotkom teho wschehomóžneho pschebywa, tón refne k temu Knesej. Moja radziija a mój hrod, mój Boh, na kotrehož ja šo spuszczam. Ps. 91, 1. 2.

O Jesu, moja pata, mi k pschikrywanju data, friej šwoje kurjatko, hdyž rošdaji cžert klamu, a šwjet mi ryje jamu, dha šdjerž ty šwoje dźjeczatko.

Tež Bóh was šwarnuj s mozu, wy lubi, psched stej nozu, a šacjjer paduchow. Bóh dai wam dobre spanje a šwjerne wachowanie tych lubych šwjatych jandželow. Spjew. kn. 363, 8. 9.

Hduž wuſnu ja we twojim meni, ſchtož lube je, czi poruczu, nech twoja jaſnoſz ſwjeczi renje, hdyž wſchitke kuty cziemne ſu. Twój jandžel chyzł me wachowacž, ſo móhł ja w nozy ſ mjerom ſpacž.

Do twojej rukow wſchitko ſtaju, ſym žiwu twój, tež wumru czi, a wjem, ſo w tamnym ſbóžnym raju je jeno lute žiwjenje. Tak wuſnu ja pſches Jeſuſa, kotryž mi dobre ſpanje da. Spjew. 366, 6. 8.

Ja woczi ſandželu, me Jeſus wachuje; ja jara derje ſpju, hacž ſlónzo ſeſkhadžuje. Mój Jeſu! twoja móž me pſchifryj; dobru nóz. Spjew. 362, 8.

VIII. Blidowe modlitwy.

Do ijedžje.

Wſchitkich woczi cžakaju na tebe, Kneže, a ty dawafch jim ijch ſchpajſu w ſwojim cžafu, ty wotewriſch ſwoju ruku a naſhycziſch wſchitko, ſchtož žiwe je, ſ dobrym ſpodobanjom.

Wótze naſch ic.

Kneže Božo, nebeſki wótze, požohnui naſ, a te twoje dary, kotrež my wot twojeje ſčedreje dobroty k ſebi beremy pſches Jeſom Khrysta, naſcheho Kneſa. Hamen.

Naſhycž, Božo, twoje dječzi,
Troſchtui ſrudne duſchje w ſwjeczi,
Žohnui nam, ſchtož k ijedži mamy;
Kiž tu w zuſbi pſchebywamy,
So by naſche ſmertne cžjeło
Žiwnoſz, móž a ſylnoſz mjelo;
Hacž ta ſbóžna ſchtunda dónđje,
So na hoſzinu ſo pónđje. Hamen.

Bo jjedži.

Džakujcže so temu Knesej, pschetož wón je dobrocziwy a jeho dobrota warnuje wječnje. Kotryž wschitkemu czjetu schpajsu dawa, kotryž temu skotu jeho pizu dawa, tym młodym rapakam, kiž so k nemu wołaju. Wón nima lóshta na sylnoszi teho konja, aniž spodobanje na ničejich kosziach. Tón knes ma spodobanje na tymi, kiž so jeho boja a na jeho dobrotu cžakaju.

Wótze našch 2c.

My so tebi džakujemy, Kneže Božo, nebeski wótze, psches Jesom Khrysta, našcheho Knesa, ja wschitke twoje dobroty, kiž ty žiwy sy a knežisch do wječnoszje. Hameñ.

My njett, Jesu, wot blida

Djemy našyczeni;

Neč cje našcha wutroba

Nesabydže ženje.

Wupysch naš

Na twój kwas!

Hewak smertne džjeczi

Podarmo smy w šwjeczi.

IX. Modlitwa džjeszja sa starschich.

Semjelny Božo, luby Wótze, kiž sy ty tón prawy Wótčez na dewschitmi, kotrymž džjeczi rjekaju we nebesach a na semi; ja džakuju so tebi wutrobnje, so sy mi mojich lubych starschich, nana a maczer dať a hačž sem we dobrej strowozji a sbožu sdzeržat. Tebi bydž khwalba a

cześ sa tajku twoju wulku dobrotu. Za proschu
 pať tež, wodaj mi s hnadu tu neposlušnosz,
 s kotrejž sym so husto pschecziwo mojim lubym
 starschim pschehrjeschit. Daj mi dale poslušnu
 a dżakomnu wutrobu pschecziwo nim, so bych
 jich cześit, so jich bojať, jich lubowať a s posluš-
 noszju sweseliť, a tež jich derje mjenene swary
 a schtrasy s dżakom horje wsať. Medaj mi sa-
 bycz, kať cześko ja mojej maczeri byť sym, a
 s kajkej staroszju me mój nan wotezahnuť je, so
 bych jimať sa to runu dobrotu cżiniť, so by jich
 žohnowanje na mne pschischto. Sswjerny Božo,
 požohnuj jim jich žiwnosz, polož jim jich kschiz
 a starosz, wobarnuj jich psche dewschitkim stym,
 a nech so w pjełnym a pokojnym žiwenju festaria.
 A hdyž jich cżas so je pschibližal, dha daj jim
 cżischje a smjerom wuřnycz, a wsmi jich k sebi
 do wječneho wótžneho kraja psches Jesom Khrysta.
 Amen.

X. Modlitwa sa cżistosz wutroby.

Kneze, Jesušo Khrystušo, ty lubowarjo cżi-
 stoszje, ty króna wscheje cześje a dobrego po-
 cżinka. Za pśnaju a skoržu tebi mojeje wu-
 troby pschinarodženu necżistosz, s kotrejž sym
 moje cżielo a duschu husto womasať psches ne-
 cżiste myšlje, stowa a skutki. Ach wodaj mi ty
 cżista, dobrocziwa wutroba tajki wulki hrječ a
 nesacziš me mojeje necżistoszje dla wot twojeho
 swjateho woblecza. Esu-li jenož cżi sbóžni, kż

czišteje wutrobny su, o dha stwor tež we mni Božo, czištu wutrobu. Wuswecz moju wutrobu psches wjeru, psches polutu a nowy narod s pomožu twojeho swjateho ducha. Nedaj neczištemu duchu we mni knežicž ale wuhasn we mojej wutrobi płomenja nepotsiwošzje. Sjenocz a swjeruj moju duschu s twojej potsiwej wutrobu, a napeln me se swjatymi a czištymi myšlemi, so bych newomasany staw na twojim czjeli był a wostał. Ty by me we swjatej kschczenzy wuczisžit a se swjatym duchom žatbowat a me wusweczit k wobydlenju swjateho ducha; wucz me to wopomnicž, so bych tu žyrkej božu we mni s hrjeschenjom neskasył a shubeny neschoł. D ty potsiwy, nebeski nawoženja, kiž ty beš rózemi czištoszje pašysch, paš moju duschu s twojim pósnačjom a s lubosžju k tebi, a sacžer wo temne wschje neczište pomyšlenja, so by ty s twojim swjatym duchom we mni bydlit a so bychu czi sweczit jandželjo kóždy čas pola me wostali. Amen.

XI. Wschjedne sdychowanje sa sbóžne skónczenje.

Ach! luby Božo a Kneže, ja bym žiwy a newjem, kak dotho? Ja budu wumrecž, a newjem hdy? Ty, mój nebeski Wotze to wjesch. Ze-li so tón džen aby ta schunda ta pošlenja mojeho žiwenja je, Kneže, da stan šo twoja wola. Takama je ta najljepscha. Po tej bym

ja hotowy we prāwej wjeri do Khrystusa, mo-
jeho wumožnika, žiwy byč a wumrecz. Ale lu-
by Božo; sa to ja jeno proschu, nedaj mi we
mojich hriechach nahlje wumrecz a kónz wsacz.
Daj mi prawe posnacžje mojich wobendženyh
hriechow, a dzerž mi je hiščeje we tym žiwe-
nju priotk, so bych wone mi na sudnym dnju
priotk dzeržane nebyte, a ja psched jandželami a
čłowekami k hanibi nepschischoť. Daj mi tak
wele časa k pokuczi, so bych so mojich stosžjom
wutrobne roškat a tych samych woadacžje a
tróschť s twojeho sbožneho stowa dostať. Ach
mišosžlwy Bótze, newopusčez me, a newsmi two-
jeho swjateho ducha wo temne. Moja wutro-
ba a wutrobne dowjerenje je tebi, wutrobow
pschepytarjo, derže snajomne, we tymšamym
sdzerž me k wječnemu žiwenju. Daj mi wu-
mrecz, hdyž, kaž a hdjež ty chzeš; jeno spojcz
mi rošomne, čžiche a sbožne stónčjenje. Hameň.

Kneže Jesu, moja dobrota, ja cje proschu
twojej martry dla, pomhaj mi sbožnje do nebja.
Hameň.

Jerusalem, ty mjesto wyšoke,

Ach byl ja we tebi!

Tam horje so tak swutrobu mi chze,

So nešym pschi sebi.

Mój duch chze wysche horow

A wysche runinow

Do tamnych stotych dworow;

A wotsal kwata jow.

Blank page with a small rectangular label on the right side.